

Drejer: Skjøndt jeg nærmest har begjæret Ordet for at begrunde det Underbringingsforslag, jeg har stillet, skal jeg dog først tilsæde mig nogle Bemærkninger, med Hensyn til nogle af Forslagene under dette Afsnit. Jeg skal først vende mig til det af Mindretallet stillede Forslag, som findes under Afstemningspunkt Nr. 1, og dertil bemærke, at da jeg ikke troer paa eller kan erkjende Kirkens Eiendomsret til Tienden, vilde jeg i Paastanden om saadan Eiendomsret ikke kunne see nogen Hindring for at gaae ind paa Forslaget. Der er imidlertid eet Hensyn blandt flere, som afholder mig fra at gaae ind derpaa. Det er Hensynet til den Fare, der i Tidernes Løb kunde opstaae af en Inddragning i Statskassen, idet Pengene der lettere ere udfatte for at forsvinde i Massen og dette muligvis saa igjen kunde have til Følge, at man — da Geistligheden dog skal lønnes — kom til gennem nye Skatter at svare dobbelt Tiende. Det maa derhos vel erindres, at det her ikke blot gjælder om det aarlige Tiendevederlag, men i Virkeligheden ogsaa om Capitalværdien af Tiendeiendommene, thi det kan jo ikke betvivles, at hvis, hvad Saamange ønske, Tiendeiendommens Capitalværdi bliver indløst, saa vil selvfølgelig sammes Indløsningssum ogsaa indflyde i Statskassen, naar Principet i saa Henseende ved denne Leilighed først er anerkjendt. Jeg troer overhovedet, at særlige Lønningsfond og ogsaa ved Siden af mulige Mangler have ikke ringe Goder. Jeg skal ikke videre gaae ind paa at foresægte, hvilke disse ere, men dog anføre, at en særlig Lønningsfond ved foresaldende Leilighed vel kan afgive en Skranke imod overdrevne Forbringere. Jeg kan derfor ikke stemme for Forslaget under Nr. 1. Hvad det af den samme Minoritet stillede Forslag under Nr. 6 angaaer, hvilket gaaer ud paa, at Oppebørselen af Tienden skal paalægges Sogneforstanderskaberne eller Communalbestyrelserne, da er det efter min Mening aldeles utilraadeligt at paalægge Sogneforstanderskaberne at være Oppebørselsbetjente for Lønningsfonden. Sogneforstanderne vælges under ganske andre Hensyn end det, der har Gyldighed, hvor Talen er om Valget af Oppebørselsbetjente. Og selv om dette ikke var Tilfældet, saa er der ved

enhver Oppebørsel — og her er Talen om Oppebørsler, der kunne for hvert Sted løbe op til flere Tusinde Rdl. om Aaret — en Risiko og et Ansvar, som aldrig bør paatvinges Nogen. Skal Præsten oveniudbet udsæde den Fordelingsliste, hvorefter Opkrævingen skal finde Sted, og staae til Ansvar for samme, forekommer det mig desuden, at man ligefrem kommer i Modsigelse med et væsentligt Diemed af den hele Reform, det at bortrydde, hvad der anses for at være til væsentlig Hindring for et ønskeligt og heldbringende Forhold mellem Præst og Menighed. Jeg foretrækker derimod det Forslag om Oppebørslerne, der findes under Nr. 9. Jeg indrømmer, at der derimod kan gjøres adskillige Erindringer, og jeg kan ikke nægte, at jeg har fundet Meget af, hvad den høitærede Minister derimod indvendte, velbegrundet, men da jeg paa den anden Side paa ingen Maade kan finde det rigtigt, at Oppebørslerne paa den Maade, som Lovudkastet bestemmer, henlægges til Amtsforvalterne, idet jeg navnlig finder, at det vil være i højeste Grad ubilligt at forlange af Tiendehyderne, at de, naar den nye Tilstand indtraaede, skulde indbetale i den ofte langt bortliggende Amtstue, hvad de hidtil kun have behøvet at betale i deres Nærhed, er jeg dog nødt til for Diebliffet, da der ikke foreligger noget Forslag om en anden Endring, sigtende til at tilveiebringe den Lettelse, som jeg savner, at holde mig til det under Nr. 9 stillede Forslag, og det er altsaa det, jeg ved denne Behandling maa stemme for. Naar der under den ottende Afstemningspost findes et Forslag, hvorefter ogsaa en noget lavere Priis end Capitalstaxten kan ansættes for Tienden, naar Ministeriet finder, at de locale Forhold tilraade det, da kan jeg ikke tiltræde dette Forslag. Jeg troer ikke, at der er nogen sær Anledning til at gaae ind paa en Afvigelse fra Capitalstaxten, især naar det gjøres til en frivillig Sag, om Yderne ville betale med Penge eller vedblive at svare Tiendevederlaget in natura. Desuden troer jeg, at en Bestemmelse som den foreslaaede vilde give Anledning til Paastande, som kun vanskeligt og usikkert vilde kunne findes deres Afgjørelse. Jeg skal dertil blot sige, at denne min Mening er ganske i Overeens-